

Resumé

Cílem této práce je přiblížit institut odpovědnosti za škodu v pracovním právu s důrazem na judikaturu. V práci jsou postupně rozebrány jednotlivé druhy odpovědnosti za škodu, které jsou následně doplněny významnými soudními rozhodnutími, která dotvářejí zákonná ustanovení. Práce obsahuje pět kapitol, přičemž *první kapitola* začíná obecným pojetím odpovědnosti. Následuje charakteristika odpovědnosti za škodu, specifikace podmínek vzniku odpovědnosti za škodu v pracovním právu a upozornění na základní rozdělení odpovědnosti za škodu na odpovědnost zaměstnance a zaměstnavatele. Význam judikatury v „neprecedentním“ právním systému kontinentální Evropy a postavení rozhodnutí soudů v právní praxi České republiky uzavírá první kapitolu.

Druhá kapitola se zabývá odpovědností zaměstnance za škodu. Jako první je popsána obecná odpovědnost zaměstnance, u které jsou detailněji rozebrány základní podmínky odpovědnosti za škodu, jež se promítají do celé práce. Základní znaky a zvláštnosti u osobitých druhů odpovědnosti, konkrétně u odpovědnosti za schodek na svěřených hodnotách, které je zaměstnanec povinen vyúčtovat a odpovědnost za ztrátu svěřených věcí, jsou uvedené dále. *Druhá kapitola* je zakončena pojednáním o možnosti moderace náhrady škody příslušným soudem a o procesu projednání výše náhrady škody mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem.

Odpovědnost zaměstnavatele za škodu je ústředním tématem *třetí kapitoly*. Stejně jako u odpovědnosti zaměstnance jsou postupně popsány jednotlivé druhy odpovědnosti, tedy obecná odpovědnost, odpovědnost za škodu na odložených věcech a při odvrácení škody.

Ve *čtvrté kapitole* je přiblížen institut započtení, se zaměřením na popis rozdílů oproti právu občanskému. *Závěrečná pátá kapitola* srovnává českou a slovenskou právní úpravu v oblasti odpovědnosti za škodu, tedy rozdíly, které vznikly od rozdělení společné republiky.